

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la cererea de strămutare

a cauzei penale în privința lui

Dumitru Procopiev și Kadîr Keklik

(art. 190 alin. (5), 190 alin. (6) și 243 alin. (3) lit. b), d) Cod penal)

(Dosarul nr. 1cs-199/2025

Nr. PIGD: 1-25086427-01-1cs-12112025)

Cerere de strămutare nefondată.; Simplul dezacord cu soluțiile instanței nu poate reprezenta o circumstanță care justifică strămutarea; Apărarea nu a motivat suficient cum s-ar obține o soluționare mai obiectivă, rapidă și completă a cauzei.

20 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Soluționând în lipsa părților cererea de strămutare a cauzei penale în privința lui Dumitru Procopiev și Kadîr Keklik,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Ghenadie Eremciuc,

Alexandru Negru, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 iunie 2025, cauza penală de învinuire a lui Dumitru Procopiev și Kadîr Keklik în baza art. 190 alin. (5), 190 alin. (6) și 243 alin. (3) lit. b), d) Cod penal a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și a fost repartizată judecătorului Viorel Botnăraș. La 12 noiembrie 2025, avocatul Gheorghe Sorici a depus o cerere de strămutare în interesele inculpatului Dumitru Procopiev, solicitând transmiterea cauzei spre examinare Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, motivând că această instanță ar fi competentă teritorial să o soluționeze.

2. În argumentare cererii s-a arătat că, potrivit rechizitoriului, fapta s-ar fi consumat în mun. Chișinău, la 26 noiembrie 2024, când Kadîr Keklik ar fi dobândit de la partea vătămată E.C. suma de 5.370 de EURO, în apropiere de restaurantul „Pizza Mania” din sectorul Centru al mun. Chișinău. În cazul altor episoade similare, inculpatul ar fi dobândit anterior mijloace bănești de la alte persoane tot în mun. Chișinău. Locul comiterii infracțiunii privind „spălarea banilor” nu este precizat în rechizitoriu. Apărătorul consideră că competența teritorială se stabilește doar conform acuzației formulate în rechizitoriu, deoarece adoptarea unui act judecătoresc privind constatarea locului comiterii, ar oferi o apreciere prematură față de acțiunile inculpatului. În acest caz, acuzarea a concretizat expres locul comiterii infracțiunii incriminate. În susținerea cererii, apărătorul a invocat art. 4 alin. (1) și art. 40 alin. (1) Cod de procedură penală.

3. Apărătorul arată că, la 23 octombrie 2025, în ședința preliminară, a depus o cerere de declinare a competenței în favoarea Judecătoriei Chișinău, susținând că aceasta este instanța competentă teritorial să examineze cauza. Judecătorul Viorel Botnăraș a respins cererea, motivând soluția în baza art. 42 alin. (4) Cod de procedură penală – dispoziție care, însă, nu este aplicabilă situației, întrucât reglementează doar cazurile de conexitate a cauzelor deja aflate pe rol, iar nu competența de judecare a unei cauze. În aceste condiții, apărătorul consideră că menținerea cauzei spre examinare contravine principiului imutabilității jurisdicționale prevăzut la art. 25 alin. (3)–(4) Cod de procedură penală. Totodată, subliniază că inculpatul Kadîr Keklik se află în stare de arest, iar modul de soluționare a competenței în primă instanță ar crea un precedent periculos, în

sensul transferului competenței după „locul anchetei” și nu după „locul comiterii faptei”.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

Articolul 39 pct. 5) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„**Articolul 39.** Competența Curții Supreme de Justiție

4. În conformitate cu art. 46 Cod de procedură penală:

„(1) Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad în cazul în care prin aceasta se poate obține soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.

(2) Strămutarea cauzei poate fi cerută de președintele instanței de judecată sau de una dintre părți.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

5. Instituția strămutării este o excepție de la competența instanțelor judecătorești. Strămutarea poate fi admisă doar în situații deosebit de convingătoare, având în vedere importanța respectării competenței stabilite de lege a instanțelor judecătorești pentru buna funcționare a acestora și fortificarea încrederii în sistemul judecătoresc. În cerere, avocatul solicită strămutarea cauzei, deoarece instanța de apel ar fi dispus continuarea examinării cauzei contrar competenței atribuite de lege, refuzând cererea apărării de declinare a competenței.

6. Completul nu a identificat circumstanțe care să demonstreze că soluționarea cauzei într-o altă instanță egală în grad ar asigura o examinare mai obiectivă, rapidă și completă. Dimpotrivă, un transfer al cauzei către o altă instanță, ar conduce doar la prelungirea procedurilor, care în acest caz se pot finaliza mai rapid și obiectiv în cadrul acestei instanțe. Subsecvent, completul explică că anumite acțiuni sau soluții legale ale instanței în procesul de examinare a cauzei, nu pot constitui o circumstanță obiectivă pentru strămutarea acesteia doar pentru faptul că una din părți nu este de acord cu aceste soluții.

7. La fel, strămutarea nu vizează verificarea chestiunilor privind competența materială sau teritorială potrivit legii, ci transferul judecării unei cauze către o altă instanță competentă de același grad, pentru a garanta imparțialitatea și buna administrare a justiției, în situații de suspiciuni legitime privind examinarea neobiectivă a cauzei, tensiuni sau influențe necorespunzătoare. Așadar, strămutarea este o instituție de garanție a imparțialității și încrederii publice, iar problemele legate de stabilirea competenței, se examinează în contextul declinării acesteia sau conflictelor de competență apărute și nu a strămutării.

8. De asemenea, caracterul nefondat al cererii de strămutare rezultă și din contextul în care aceasta a fost formulată. Completul nu a identificat în acțiunile instanței semne privind un tratament arbitrar din partea acesteia față de vreuna din părți. Respectiv, apărătorul nu indică circumstanțe reale și verificabile, care ar împiedica într-adevăr desfășurarea normală a judecării cauzei în fața instanței actuale, limitându-se la afirmații generale și un dezacord cu soluțiile judecătorului la cererile sale, fără să demonstreze existența unor impedimente concrete, de natură să afecteze imparțialitatea sau buna administrare a justiției. În lipsa unor astfel de argumente, cererea de strămutare este neîntemeiată.

9. Conform art. 50 Cod de procedură penală, o altă cerere de strămutare poate fi înaintată doar în baza unor motive care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior. Dacă o nouă cerere de strămutare nu respectă această cerință, în temeiul art. 50 alin. (3) Cod de procedură penală, ea se anexează la dosar fără a fi expediată Curții Supreme de Justiție pentru examinare.

10. Din acest motiv, în conformitate cu art. art. 46-49 Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea de strămutare depusă de avocatul Gheorghe Sorici.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru